

Niekteré podrobnosti k droždiarenským odpeňovacím prostriedkom

663.14.036
66.066.8

Ing. EMIL PÍŠ, SLOVLIK, n. p., závod Trenčín, nositeľ Radu Práce

Penenie ako fyzikálny jav pri aerobnej droždiarenskej fermentácii je jednostaj otvorenou otázkou, ktorej akútnosť narastá v novokonštruovaných systémoch aerácie, kde dochádza k dokonalejšiemu premiešaniu záparu so vzduchom a tým k tvorbe stabilnejšej peny. Rekonštrukciou vetracieho zariadenia nového generačného typu, v ktorom prisávaný vzduch strháva čiastočky záparu, stalo sa penenie určitým problémom v našich fermentároch pre homogénnu výrobu, napriek namontovaným automatom na dávkovanie odpeňovacieho tuku prostredníctvom elektródovej signálizácie hladiny. Akokoľvek kvalitná funkcia zariadenia na dávkovanie odpeňovacieho tuku v určitých fázach fermentácie nezvládne penenie a musí sa siahat k zníženiu výkonov vetracieho zariadenia. Príčinou je kvalita odpeňovacieho tuku, konkrétnie Isty D₂. Odpeňovací prostriedok v prostredí hustých zápar nastačí zvládnut penenie a spôsobuje prepenenie celého obsahu, do istej miery zabudovanie odpeňovacieho prostriedku do stien peny a viazanie buniek v horných vrstvách peny. Táto praktická skúsenosť, vyplývajúca z porovnania odpeňovania Istou D₂ a s kvalitnejšími odpeňovacími prostriedkami (Glanapon, Struktol, Kontramín) pri fermentácii hustých zápar, bola námernom pre širšie osvetlenie tohto problému. Tvorba peny pri fermentácii je všeobecnejší problém, pretože penenie je jedným z najzávažnejších problémov celého kvasného priemyslu, zatiaľ bez definitívny.

Ak prihliadneme k teórii vzniku peny a odpenenia, potom možno cene hovoriť ako o heterogénnom systéme s dispergovanou plynnou fázou, s tekutým disperzným prostriedkom. Vznik stabilnej peny v tekutine podmieňuje prítomnosť látky, ktorá je schopná vytvoriť na bubline povrchovú vrstvu a má pritom iné vlastnosti než tekutina a v nej rozpustené hlavné zložky. Vytvorená povrchová vrstva bubliny bráni dispergovaným bublinám v tekutine v zrážaní. Pre vytvorenie povrchovej vrstvy odlišného zloženia než ostatná tekutina je potrebné, aby sa látka absorbovala v medzifáze plynu s tekutinou. Táto podmienka plnia povrchovo aktívne látky. Tie znižujú povrchové napätie rozprúšťadla a koncentrujú sa v povrchovej vrstve. Podľa toho sa pena vytvára, keď sa tekutina, alebo jej vrstva, obsahujúca povrchovo aktívne a koloidné látky, dostáva do pohybu, pri ktorom prichádza do styku s plynom, so vzduchom.

Pri vzniku peny sú tu ešte ďalšie momenty okrem tejto základnej predstavy povrchového, alebo medzifázového napäťia, pretože sa môže vytvoriť aj pena bez obvykľého zniženia povrchového napäťia. Vtedy je dôležité pre vznik peny viskozita, mechanická pevnosť povrchových vrstiev a pod. Pri tvorbe peny ovplyvňuje jej stabilitu povrchové napätie, viskozita tekutiny, plocha styku tekutiny a plynu, teplota, pH a koncentrácia účinných zložiek, niekedy i prítomnosť pevných látok, ktoré sa môžu podľa veľkosti koncentrovať v medzifáze a tak prispievať k mechanickej pevnosti povrchu bublín.

Povrchovo aktívne látky, vyvolávajúce penivost fermentačného média sú väčšinou neznáme a pochádzajú

zo surovín, alebo z metabolítov. Penivosť a stabilitu peny ovplyvňujú aj bielkoviny. Stupeň penivosti médií, podľa použitých surovín, je rozdielny — napríklad sulfítové zápar penia viac ako melasové. Objasnenie tvorby peny ponúka tri spôsoby odpenenia:

odstránenie látok, tvoriacich penu zo záparu,
prípadov povrchovo-aktívnych látok,
mechanické odpenenie.

Odstraňovanie látok, tvoriacich penu zo záparu je vo výrobnej sfére náročné a neužíva sa napriek pokusom enzymaticky odbúrat bielkovité látky zo zápar (Wallerstein), odsoliť melasu iontomeničmi (Skiba).

Mechanický spôsob odpenenia má k dispozícii viaceré principy, ako mechanické rozbiacia peny, centrifugálne odzučovače peny, odpeňovacie odstredivky, cyklónove odpeňovače, sprchové a injektorové rozbiacia peny, vibračné a zvukové odpeňovače. Všetky tieto zariadenia sú ďalším prvkom vo vystrojení fermentéra, vyžadujúce energetický príkon, dôslednú sterilizovateľnosť a pod. a ich účinnosť nie je taká, aby zabránila a odstránila penenie v plnej miere.

Preto ostáva ako najrozšírenejší praktický spôsob prípadov povrchovo aktívnych látok, odpeňovacích prostriedkov, ktoré sú najjednoduchším spôsobom, dovoľujúcim i automatizáciu dávkovania. Ich nepriaznivým vplyvom na rýchlosť rozpúšťania kyslíka sa čelí hľadaním nových, účinnejších, hlavne syntetických odpeňovaliel, používaním odpeňovaliel v emulzii, používaním automatických dávkovačov. Nejmenší nepriaznivý vplyv má odpeňovací prostriedok, ak sa pridáva kontinuálne do prostredia v čo najmenších dávkach.

Od dobrého odpeňovacieho prostriedku sa vyžaduje, aby bol vysoko účinný, t. j. aby rýchlo zrážal penu, aby bol účinný v malých koncentráciach a aby bol jeho účinok čím dlhší. Ďalej, aby neboli toxicke pre mikroorganizmy, ani pre ľudské zdravie, aby vyhovovali jeho organoleptické vlastnosti, aby nedával nežiadúce vlastnosti výrobku. V neposlednom rade je dôležitá aj cena výrobku, tiež možnosť ľahkej prípravy emulzie, jej stabilita a ľahká manipulácia s odpeňovacím prostriedkom.

Pri všetkých týchto vlastnostiach odpeňovaliel, účinok povrchove aktívnych látok spočíva v rýchлом pôsobení miestnych zmien v povrchom napäti. Povrchová aktívita odpeňovaliel je vždy väčšia, ako aktívita látok záparu. Preto sa rýchle koncentrujú v medzifáze plyn — tekutina a vytiesňujú tu penotvorné látky. Odnímajú z medzifázového rozhrania tekutinu a zoslabený film stráca pevnosť a praská. Odpeňovací účinok povrchove aktívnych látok je podľa Rossa pri nerozpustných odpeňovalidlach daný koeficientom rozptýlenia S , prepočitatelným z povrchového napäťia peniacej tekutiny (F), z medzifázového napäťia na rozhraní odpeňovalda a peniacej tekutiny ($F^1 D^1$) a z povrchového napäťia odpeňovalda (D), podľa vzorca: $S = F - F^1 D^1 - D$. Ak je koeficient rozptýlenia S kladný, odpeňovaldo sa rozlieje po povrchu bublín a spôsobí ich popraskanie. Ak je

koefficient záporný, potom sa odpeňovaci prostriedok ne-rozleje a pena zostáva stabilná. Z tohto vzťahu je zrejmá dôležitosť akosti odpeňovacieho prostriedku.

Používané odpeňovacie prostriedky vo fermentačnom priemysle sú prírodné a syntetické látky. Z prírodných sú to rastlinné a živočíšne tuky, kyselina olejová, rôzne odpady tukárenskej výroby. U nás sa vyrábajú odpeňovacie oleje Antispumol, Ista CS, Ista D₂ a Ista DK podľa odborovej normy ON 68 2001 z r. 1967. Medzi jednotlivými tržnými druhami nie je podstatný rozdiel. Najčastejšie sa používa ako najúčinnejší prostriedok Ista D₂. Odborová norma v technických požiadavkách je veľmi skromná. Okrem zmyslových požiadaviek, obsahu vody a popola požaduje dodržanie bodu tuhnutia a odpeňovacej mohutnosti, ktorá má byť podľa jednoduchej metódky maximálne 100 sekúnd. (Chloroformový roztok odpeňovadla sa roztrepe v nasýtenom roztoku NaCl na emulziu. Meria sa doba, za ktorú táto emulzia úplne zrazí penu, vytvorenú vodným roztokom saponínu.)

Zo syntetických prostriedkov vynikajú silikónové oleje. Podstatou ich chemickej štruktúry je siloxánová väzba kyslík — kremík s priamou väzbou uhlíkatých radiálov na kremík. Majú prednosť v tom, že nie sú toxické a neovplyvňujú senzoricky droždie a že sú účinné i vo väčších zriedeniach. Sú bezfarebné, bez zápachu a chuti, neropustné vo vode, chemicky stabilné, bez reakcie s odpeňovanými tekutinami. Ich vyššia účinnosť je tak v riedkych ako aj hustých melasových záparach.

K tejto širšej problematike odpeňovania a odpeňovacích prostriedkov mali sme možnosť v spolupráci s VÚLK odskúšať niektoré prostriedky v štvrtprevádzkovom i prevádzkovom rozmere. Výsledky skúšobných fermentácií, zhŕnute VÚLK — droždiarské pracovisko (Huncíková) — sú následujúce:

Odpeňovadlo	Spotreba v [g/5h]	Indexová účinnosť [Ista D ₂ 1,0]
Ista D ₂	2,80	1,00
Oleín čistý	1,70	1,53
Kukuričný klíčkový olej	4,93	0,52
Repkový olej	1,85	1,40
RMK z repkového oleja	1,39	1,87
Emulzia RMK	1,12	2,32
Monoglycerid K	1,60	1,62
Monoglycerid K emulzia 1 : 1	1,40	1,85
Monoglycerid K emulzia 1 : 2	2,10	1,23
Odpeňovač T	2,60	1,00
Antipenit FM III. petrochem.	5,43	0,47
Antipenit FM II.	5,71	0,45
Antipenit FM I.	7,06	0,36
Odpeňovacia emulzia I.	4,40	0,59
Odpeňovacia emulzia II.	1,80	1,44
Odpeňovacia emulzia III.	1,42	1,83
Odpeňovacia emulzia IV.	1,58	1,64
Struktol I 21	1,07	2,43
Struktol I 21 emulzia 1 : 1	0,68	3,82
Struktol I 21 emulzia 1 : 2	1,06	2,45
Struktol I 21 emulzia 1 : 5	1,46	1,78
Struktol I 21 emulzia 1 : 10	1,44	1,80
Glanapon 1 000	0,91	2,85
Glanapon 1 000 emulzia 1 : 1	1,13	2,30
Glanapon 1 000 emulzia 1 : 4	1,66	1,56
Glanapon 1 000 emulzia 1 : 5	3,77	0,68
Glanapon P—204	1,03	2,52
Glanapon P—204 emulzia 1 : 4	6,84	0,38
Kontramín 24	1,40	1,85
Kontramín 24 emulzia 1 : 1	1,77	1,46
Kontramín 24 emulzia 1 : 2	3,06	0,84
Kontramín 24 emulzia 1 : 10	3,20	0,81
Kontramín 210	0,50	5,20
Kontramín 210 emulzia 1 : 1	0,70	3,71
Kukosan A 311	11—13,8	0,20
MS Antifoam FG	7—12,00	0,24

Na stanovenie odpeňovacej účinnosti sa použila švédská metóda s vyjadrením odpeňovacej účinnosti v gramovej spotrebe odpeňovadla na 5 hodín kvasenia. Výsledky sa porovnávali voči Iste D₂, ktorá tým mala pri porovnaní index 1,0.

Z tohto laboratórneho a štvrtprevádzkového odskúšania celého sortimentu odpeňovadiel v porovnaní k Iste

D₂, považovanej za najúčinnejšiu z domácich prostriedkov pre droždiarskú fermentáciu, možno odvodiť, že časť z nich dosahuje oproti Iste D₂ index 2,0, alebo ho i prekračuje, napr. emulzia repkového oleja, monoglycerid K, Struktol I 21, Glanapon 1000 a P—204, Kontramín 24 a 210. Z nich sú najúčinnejšie dovážané druhy a z nášho sortimentu prichádzajú do úvahy odpeňovač na báze repkového oleja, monoglycerid K a vyvíjané odpeňovacie emulzie v Milo, n. p., Olomouc. Pri skúškach sa najlepšie osvedčili odpeňovače Struktol J 21 (Schill-Seilacher, Hamburk), Glanapon 1000 (Greas-Bussetti, Viedeň) a Kontramín 210 a 24 (Kemijski Kombinat, Zagreb).

Pokiaľ bolc dosť vzoriek, vykonávali sa aj skúšobné fermentácie prevádzkových rozmerov, ovšem ešte s pôvodným vetracím zariadením (keramické telesá). Výrobné výsledky súhlasili s laboratornými:

Odpeňovadlo	Spotreba [kg/12 h]
Ista D ₂	14
Monoglycerid K	6,63
Monoglycerid K v emulzii 1 : 1	8,2 [12,4 emulzia]
Struktol I 21	5,1
Struktol I 21 v emulzii 1 : 1	4,8 [9,6 emulzia]

Tento obraz o účinnosti jednotlivých odpeňovacích prostriedkov v prostredí droždiarskych, prevetrvávajúcich zápal, ktorý dovoľuje ich výber, sa zmení, ak sa zmenia podmienky fermentácie, v dôsledku uplatnenia nového vetracieho princípu v hustých záparach, ako to už bolo uvedené v úvode. Použitý odpeňovací prostriedok Ista D₂, už nastačí svojou účinnosťou zvládnut penenie v prostredí hustých zápar. Médium sa prepeňuje, automatický dávkovač, ovládaný hladinou cez elektródový snímač, dávkuje odpeňovač v nepretržitých intervaloch, penenie je nezvládnuteľné a musí sa siaháť k obmedzeniu výkonu vetracieho zariadenia. Pritom tu možno konštatovať, že spomínaný koefficient rozptýlenia S prede z kladnej hodnoty na zápornú, čo značí, že sa odpeňovací prostriedok nerozliaľ po povrchu bublín, neporuší štruktúru peny. Pená preto zostáva stabilná, postupne narastá a adsorbuje na svojich ploškách ľahšie bunky kvasiniek. Nastáva tu akási separácia buniek, kde je časť dostatočne a časť nedostatočne prevzdušňovaná. Druhým negatívnym efektom, v závislosti na zápornej hodnote koefficiente rozptýlenia, t. j. nerozliaťia sa odpeňovača po povrchu bubliniek je to, že odpeňovač tvorí pevnú štruktúru so stenou peny, pena ostáva pevná, mechanicky ďalej spevnená. V takomto prípade sa nedosiahne efekt odpeňovania a automatický dávkovač prakticky preplní fermentačný obsah odpeňovacím prostriedkom. Vyšší obsah odpeňovacieho prostriedku v zápare zanecháva v dôsledku adsorbčného efektu na bunkovej blane nevhodnú chut a farbu hotového výrobku. Vylisované droždie má príchuť po zložkach odpeňovacieho prostriedku.

Tieto výrobné skúsenosti s odpeňovacou účinnosťou Isty D₂ sú kontrastnejšie pri porovnaní s dovážanými odpeňovacími prostriedkami, z ktorých sme odskúšali Struktol, Glanapon i Kontramín. Tri fermentácií mali dosťatečnú odpeňovaciu účinnosť, primeranú spotrebu a vylisované droždie nevykazovalo senzorické nedostatky. Späť odpeňovania počas fermentácie bol priaznivý, nevyžadoval si obmedzenie výkonu vetracieho zariadenia z titulu prepenenia.

Výrobné výsledky s Istou D₂ a s Kontramínom (podľa Kurza, dosiahli v droždiarni Krásne Brezno rovnako priaznivé výsledky v roku 1973 so spotrebou 3 kg Kontramínu 210 na 1 t droždia D₂₈, oproti spotrebe Isty D₂ 11,8 kg a lecitinových kalov 6,96 kg na 1 t drož-

dia D_{2s}), Striktolom a Glanaponom, naznačujú zhodnosť riešenia problému odpeňovania, ak sa zvolí táto cesta prostredníctvom odpeňovacích prostriedkov. Kvalitné odpeňovacie prostriedky sú pre droždiarne nutnou pomocou látkou, novoaktualizovanou v prípadoch prechodu technológie na technológiu koncentrovaných zápar. Droždie ako potravinársky výrobok si vyžaduje, aby aj odpeňovací prostriedok ako pomocná látka vyhovovala hygienickým predpisom. Pri revízií ČSN pekárskeho droždia v r. 1965 vyslovilo zdravotníctvo požiadavku vhodnejšieho, zdravotne nezávadného prostriedku. Táto požiadavka sa kodifikovala aj v odborovej norme ON 68 2001, podľa ktorej odpeňovací prostriedok ako hotový výrobok nesmie obsahovať zdraviu škodlivé látky. Napriek tejto kodifikácii zdravotného hľadiska sa ne-našla v sortimente Isty vhodná náhrada. Droždiarenský priemysel nemá k dispozícii vhodnú škálu odpeňovacích prostriedkov s dostačou odpeňovacou účinnosťou i s dodržaním zdravotníckych požiadaviek.

Literatúra

- [1] HUNČÍKOVÁ, S. - DUDOVÁ, M. - ČONGRADYOVÁ, S. - PAVLOVÁ, L.: Výsledok skúšok niektorých odpeňovacích prostriedkov. Kvasný průmysl, 20, 1974, č. 5, s. 104—108
- [2] KURZ, L.: Prevádzkové skúšky s Kontramínom 210 v droždiarni Krásne Březno, 1973. Nepublikované.
- [3] ŠTROSS, F.: Odpeňovanie v kvasnom priemysle. Výskumná správa VÚLK, Praha, 1964
- [4] Firemná literatúra: Kontramín, Kemijski kombinat, Katran Kutalin, Zagreb, 1973

Piš, E.: Niektoré podrobnosti k droždiarenským odpeňovacím prostriedkom. Kvas. prům. 21, 1975, č. 10, s. 230 až 233.

Modernizáciou vetracieho zariadenia a prechodom na technológiu hustých zápar v droždiarni Trenčín, stala sa aktuálnou otázkou odpeňovacích prostriedkov. Napriek používanému automatickému dávkovaniu odpeňovacieho prostriedku — Ista D₂ — v určitých fázach fermentácie sa nezvládne penenie a musí sa siahaf k zníženiu výkonov vetracieho zariadenia. Príčinou je kvalita odpeňovacieho prostriedku, overená na porovnávacích fermentáciach s kvalitnejšími odpeňovacími prostriedkami.

Stručne objasnená tvorba peny a funkcia odpeňovadiel ponúka tri spôsoby odpenenia (odstránenie penotvorných látok, mechanické odpenenie, prídavok povrchovo aktívnych látok), z ktorých sa prakticky uplatňuje prídavok povrchovo aktívnych látok, odpeňovacích prostriedkov. Požiadavka na kvalitu odpeňovacieho prostriedku, jeho vlastnosti a funkcia pri fermentácii sú dočlenené laboratórnymi a štvrfprevádzkovými fermentáciami v spolupráci s VÚLK. V nich sa konštatuje, že čas z nich, včítane dovážaných druhov, je indexovo účinnejšia ako Ista D₂.

Účinnosť odpeňovadiel v hustých záparach je jednou z dôležitých požiadaviek, ak nemá zanechať prebytok odpeňovadla vo výrobku negatívne senzorické stopy a reziduá, významné zo zdravotného hľadiska.

Konštatuje sa, že droždiarensky priemysel nemá k dispozícii vhodnú škálu odpeňovacích prostriedkov.

Пиш, Э.: Вопрос качества пеногасителей для дрожжевой промышленности. Квас. прум. 21, 1975, № 10, стр. 230—233.

В связи с модернизацией аэрационной установки и переходом на новую технологию, характеризованную применением густых заторов, перед дрожжевым заводом в Тренчине был поставлен вопрос выбора эффективного антипенного средства. Завод применяет пеногаситель марки ИСТА D₂, дозируемый автоматически в достаточноном количестве, но в определенных фазах бродильного процесса эффективность препарата является недостаточной и приходится прибегать к ограничению интенсивности аэрации. Сравнение приведенного пеногасителя с другими, более качественными изделиями подтвердило его слабое действие.

В статье объясняется механизм образования пены и определяется функция пеногасителя. Теоретически возможны три метода борьбы с пеной: удаление вспенивающих составляющих, механическое удаление появляющейся пены, добавка поверхностно активных веществ, т. е. пеногасителей. На практике применяется лишь третий из перечисленных методов. Тренчинский завод в сотрудничестве с Исследовательским институтом спиртовой и консервной промышленности сформулировал на основании лабораторных экспериментов требования, предъявляемые к качественным пеногасителям. Эффективность ряда препаратов, включая некоторые импортированные выше чем упомянутого препарата ИСТА.

Свойства пеногасителя играют важную роль, так как его остатки в конечном продукте могут повлиять неблагоприятно на органолептические качества продукта, а в некоторых случаях могут быть вредными с медицинской точки зрения.

Автор выводит заключение, что в настоящее время чехословацкая дрожжевая промышленность не обеспечена достаточным сортиментом пеногасителей.

Piš, E.: Quality of Defoamers Used in Yeast Industry. Kvas. prům. 21, 1975, No. 10, pp. 230—233.

In connection with the modernization of aerating installation and with the switch to new technology, viz. to dense mash, the Trenčín yeast plant had to solve the problem of efficient defoamers. Defoaming preparation used at present, i. e. Ista D₂, though very accurately metered and added in sufficient quantities, fails in certain phases of fermentation process to suppress foam formation and it is necessary to reduce the intensity of aeration. The results of comparative tests carried out with a number of quality defoamers confirm insufficient quality of Ista D₂.

The author outlines briefly the mechanism of foam generation and function of defoamers. In principle there are three defoaming methods, viz.: removal of foam forming components, mechanical removal of foam and addition of surface active agents, i. e. defoamers. The requirements put to defoamers applied in fermentation processes have been specified after comprehensive research works and experiments carried out in a close cooperation with the Research Institute of Yeast and Distilling Industries. Many defoamers — including imported ones — are more efficient than Ista D₂.

The efficiency of defoamer in dense mash is an important factor. No residue should be left in the fermenting substance, since it may affect unfavourably organoleptic properties of the final products or even be harmful.

Under present conditions the yeast industry has no sufficient line of available defoamers.

Piš, E.: Ausführliches zur Problematik der Entschäumungsmittel für Hefefabriken. Kvas. prům. 21, 1975, No. 10, S. 230—233.

Im Zusammenhang mit der Modernisierung der Belüftungsanlagen und dem Übergang zu der mit Dickmaischen arbeitenden Technologie in der Hefefabrik Trenčín wurde das Problem der Entschäumungsmittel aktuell. Trotz der applizierten automatischen Dosierung des Entschäumungsmittels Ista D₂ wird in bestimmten Phasen der Fermentation die Schaumbildung nicht vollkommen beherrscht und man muß daher die Leistung der Belüftungsanlage senken. Die Ursache liegt in der Qualität des Entschäumungsmittels, das in Vergleichsfermentationen mit höherwertigen Entschäumungsmitteln überprüft wurde.

Aufgrund der Erklärung der Schaumbildung und Funktion des Entschäumungsmittels stehen drei Ent-

schäumungsverfahren zur Verfügung (Beseitigung der schaumbildenden Substanzen, mechanische Entschäumung, Zugabe von oberflächenaktiven Stoffen), von denen praktisch die Zugabe von oberflächenaktiven Stoffen — Entschäumungsmitteln — angewendet wird. Die Anforderungen an die Qualität der Entschäumungsmittel, ihre Eigenschaften und Funktion bei der Fermentation wurden in Laboratoriums- und Kleinbetriebsversuchen in Zusammenarbeit mit dem Forschungsinstitut für Spiritus- und Konservenindustrie ermittelt und bestätigt. Die Versuche zeigten, daß es auf dem Gebiet der Ent-

schäumungsmittel inländische und importierte Erzeugnisse gibt, die wirksamer als Ista D₂ sind.

Die Wirksamkeit der Entschäumungsmittel in Dickmaischen stellt eine der wichtigen Forderungen dar, wenn der Überschuß des Entschäumungsmittels in dem Endprodukt keine sensorischen Spuren und vom Standpunkt der Gesundheit wichtige Residuen hinterlassen soll.

Es wird konstatiert, daß der Hefeindustrie eine geeignete Skala wirksamer Entschäumungsmittel nicht zur Verfügung steht.

